

ת"פ 29350/02/14 - מדינת ישראל - תביעות נגב נגד ויטלי אשורוב

בית משפט השלום בבאר שבע

10 מאי 2017

ת"פ 29350-02-14 מדינת ישראל נ' אשורוב(עציר)

ת"פ 29337-02-14

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה
המאשימה מדינת ישראל - תביעות נגב ע"י ב"כ עו"ד שוחט

נגד
הנאשם ויטלי אשורוב (עציר)
ע"י באת כוחו, עו"ד רינת יהב

גזר דין משלים

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של התפרצות לבית מגורים (2 עבירות), גניבה (3 עבירות) והסגת גבול לעבור עבירה.

על פי המתואר באישום הראשון ביום 9.2.14, בין השעות 9:00 ל-14:00, התפרץ הנאשם, בצוותא חדא עם אחר, לביתה של גב' אוסטרובסקי ברחוב יגאל אלון 7/436 בשדרות, בכך שפירקו את תריסי חלון חדר הממ"ד ונכנסו לבית בכוונה לבצע גניבה. במעמד זה, גנבו מתוך הבית מזומנים בסך של 500 ₪ וטבעת זהב.

על פי המתואר באישום השני ביום 9.2.14, בין השעות 8:00 ל-14:00 התפרץ הנאשם לביתה של דורין טל בבית הגדי בכך ששבר את דלת הכניסה לבית ונכנס דרכה במטרה לגנוב. במעמד זה גנב מתוך הבית מחשב הכולל צג וכונן, מערכת קריוקי, טלוויזיה ומצלמה דיגיטאלית.

על פי המתואר באישום השלישי ביום 9.2.14 בין השעות 8:00 ועד 14:00 הסיג הנאשם גבול לחצר ביתו של ירון דאדון ב"בית הגדי" בכך שפתח את דלת הכניסה אשר הייתה סגורה אך לא נעולה ונכנס דרכה פנימה.

השתלשלות ההליכים בתיק:

במסגרת הסדר הטיעון בין הצדדים לא היתה הסכמה לענין העונש וכל צד היה חופשי בטיעונו. בנוסף סוכם כי בטרם הצדדים יטענו לעונש, הנאשם ישלח לקבלת תסקיר מאת שירות מבחן שיתן דעתו גם לאפשרות שילובו במסגרת טיפולית סגורה.

לאחר קבלת מספר תסקירים משירות מבחן לרבות תסקיר מטעם ההגנה, הורה בית המשפט בדיון שנערך ביום 20.11.14 על שחרורו של הנאשם לחלופה טיפולית סגורה "בית אור אביבה" והטיעונים לעונש נדחו בהתאם.

הנאשם עבר הליך טיפולי מוצלח בן 15 חודשים כשבסופו התייצבו הצדדים פעם נוספת בפני בית המשפט על מנת להדרש לעונש שיש לגזור על הנאשם. עובר לדיון זה שירות המבחן הגיש תסקיר ובו המלצה להאריך את המאסר המותנה ולהשית על הנאשם צו מבחן למשך 12 חודשים וצו של"צ בהיקף של 220 שעות.

המאשימה, בטיעוניה המקוריים לעונש, סבורה היתה כי גם אם הנאשם עבר הליך טיפולי מוצלח עדיין יש לתת עדיפות לעקרון "הגמול וההלימה" ומשכך להשית על הנאשם תקופת מאסר משמעותית. ההגנה מנגד, ביקשה לבחר את שיקולי השיקום על פני עקרון הגמול וזאת לנוכח ההליך הטיפולי המוצלח.

ביום 29.2.16 גזר בית המשפט את עונשו של הנאשם תוך מתן משקל רב לשיקולי השיקום בהתאם להוראת סעיף 40 ד לחוק העונשין ותוך חריגה מטה ממתחמי העונש ההולמים. בסופם של דברים, נגזר על הנאשם צו של"צ בהיקף של 220 שעות, צו מבחן למשך שנה והמאסר המותנה שהיה בר הפעלה הוארך. לצד רכיבים אלה הושת על הנאשם גם פיצוי כספי למתלוננים.

השתלשלות ההחלטות מאז מתן גזר הדין:

ביום **3.1.17** הגיש שירות המבחן לבית המשפט בקשה דחופה לקיום דיון מחודש בצו המבחן. מבקשה זו נלמד כי החל מחודש דצמבר 2016 הנאשם הפסיק להגיע לפגישות וניתק קשר עם גורמי הטיפול. הנסיונות ליצור עמו קשר לא צלחו. עוד נמסר כי החל מחודש אוקטובר 2016 הנאשם לא מבצע את שעות השל"צ שהושתו עליו.

לאור האמור נערך ביום **31.1.17** דיון במעמד הצדדים ובו קצינת המבחן ציינה כי הנאשם הביע בפניה רצון להשלים את שעות השל"צ וטען כי היה חולה. לדבריה ככל שבדיקות השתן שיערכו לנאשם ילמדו כי הוא נקי מסמים או אז יבקשו להאריך את הצו. הנאשם חזר מפיו על עיקרי הדברים ובית המשפט קבע דיון מעקב בהתאם.

עובר לדיון ההנדחה הגיש שירות מבחן ביום 28.2.17 עדכון לפיו במהלך תקופת הדחיה ניסו ליצור קשר עם הנאשם ללא הצלחה ועל כן ביקשו כי במעמד הדיון ימסר לנאשם המועד שנקבעה לו פגישה בשירות המבחן.

דא עקא, במעמד הדיון שנערך ביום 9.3.17 התברר כי הנאשם נעצר במסגרת תיק אחר והוגשה בקשה למעצרו עד

תום ההליכים. הואיל ובמעמד זה טרם התברר טיבו של התיק החדש, לא התקבלה התייחסותו העדכנית של הנאשם וכך גם לא ניתנה החלטה בבקשה למעצר עד לתום ההליכים, הדיון נדחה פעם נוספת ושירות המבחן התבקש להגיש תסקיר עדכני.

ביום 28.3.17 הגיש שירות המבחן תסקיר משלים ממנו עולה כי חרף כך שהנאשם מבטא רצון מילולי להשתלב מחדש בתכנית טיפולית, להתרשמותם קיימת נטייה רצבידיסטית כאשר ביטויי הרצון לטיפול נעשים לצורך קבלת רווח משני ולא מתוך רצון אמיתי להשתלבות לטיפול מחדש. עוד נכתב כי ההתרשמות היא שהנאשם נעדר כוחות ממשיים להשתלבות מחדש במסגרת סגורה כאשר טרם מעצרו התקשה לעמוד בתנאי התכנית הטיפולית. בשל כל אלה, שירות המבחן עתר לביטול צו המבחן וצו השל"צ.

בדיון שנערך ביום 25.4.17 הורה בית המשפט על הפקעת צו המבחן והצדדים נדרשו לטעון מחדש לענין העונש. להשלמת התמונה יצויין כי בין לבין הסתבר שהנאשם נעצר עד לתום ההליכים נגדו במסגרת תיקו החדש שהוגש בבית המשפט השלום בירושלים ת.פ 54311-02-17 שם יוחסה לו עבירה של התפרצות לדירת מגורים וגניבה. עוד נמסר כי הנאשם הודה והורשע בתיק זה והטיעונים לעונש נדחו לצורך קבלת תסקיר.

השלמת טיעוני הצדדים לענין העונש:

ב"כ המאשימה חזרה למעשה על טיעוניה המקוריים בהם עתרה להשתת עונש מאסר ממושך, כאשר ביקשה להפעיל את המאסר המותנה שהוארך במצטבר לכל עונש שיושת עליו. ב"כ הנאשם מנגד ביקשה שלא להחמיר בעניינו של הנאשם. לדבריה אין לומר שהנאשם כלל לא נרתם להליך הטיפול וניתוק הקשר עמו החל רק מסוף שנת 2016. עוד ביקשה לתת משקל לדרך הטיפולית הארוכה אותה עבר, אשר גם אם בסופם של דברים נקטעה, אמורה לשמש לזכותו.

בנוגע להסתבכותו האחרונה ציינה כי הרקע לירידה בתפקודו נעוץ בחזרתו לסביבתו הטבעית בשדרות אגב ביקור אביו אשר חלה בסרטן. הנאשם נחשף במסגרת ביקוריו לאותה אוכלוסיה שולית שהיה מעורב בה ושממנה ביקש להתרחק. מעידה זו של הנאשם אין בה כדי להחמיר עמו. מדובר בנאשם שניסה והוכיח את כנות רצונו ומשכך אין לגזור גזירה שווה בעניינו אל מול אלו שכלל אינם מנסים.

הנאשם מצדו ציין כי כיום הוא יודע מה זה להיות נקי והציפיה שלו מעצמו היא כי לאחר שישתחרר יחזור לטיפול, יקים משפחה ויחזור לדרך המוטב. לדבריו שלושה חודשים טרם מעצרו פיתח אלרגיה לדגים בהם טיפל במסגרת עבודתו ב"מעדני מיקי", דבר שהצריך אף מתן זריקות של סטרואידים.

דין והכרעה

ענין לנו בהשתת גזר דין חדש על נאשם שלא עמד בצו המבחן שהושת עליו ע"י בית המשפט בהתאם להוראת סעיף 16 לפקודת המבחן התשכ"ט - 1969. סעיף זה מקנה לבית המשפט סמכות להשית על הנאשם עונש על העבירה המקורית כפי שזה רשאי היה להטיל עליו כאילו הורשע זה עתה בפניו על אותה עבירה.

למעשה ככל שהדבר נוגע לחומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, נסיבות ביצוען ומתחמי העונש ההולמים, כל הדברים שנרשמו בגזר הדין מיום 29.2.16 עומדים בעינם וממילא לא אמורים להשתנות בשל הצלחתו או כשלונם של הנאשם בהליך הטיפול. מטעמי יעילות, לא מצאתי לחזור על כל הדברים שנפרסו בגזר הדין ביחס לערכים המוגנים, מידת הפגיעה בהם, הענישה הנוהגת ומתחמי העונש ההולם וכל האמור בגזר הדין המקורי מהווה חלק בלתי נפרד מגזר דין זה.

הגם כך אציין כי בסופם של דברים נקבע ע"י בית המשפט כי מתחם העונש ההולם בגין האישום הראשון נע בין 11 ל 22 חודשים מאסר בפועל, ואילו בגין האישומים השני והשלישי יש לקבוע מתחם עונש הולם כולל הנע בין 10 ל 20 חודשים מאסר בפועל.

יתר על כן בית המשפט במסגרת גזר הדין המקורי התייחס גם לעברו הפלילי של הנאשם הודאתו וכן יתר נסיבות חייו המורכבות כאשר אלו היו אמורים (בנפרד מהליך הטיפול) למקם את עונשו במרכזם של המתחמים:

"כשזו תמונת הדברים, לכאורה היה נכון למקם עונשו של הנאשם במרכזם של המתחמים שנקבעו. כך גם נוכח העובדה שמעשים אלו בוצעו ברצף ביום אחד בחלון זמנים בן מספר שעות נכון היה לחפוף באופן משמעותי את העונשים שבית המשפט היה מטיל על הנאשם, ובכך לתת ביטוי נוסף לקולא לטיעוני ההגנה מבלי לחתור תחת הקביעה המתבקשת לפיה יש לקבוע שני מתחמי ענישה נפרדים"

(עמ' 36 ש' 24 לגזר הדין מיום 29.2.16).

קביעה זו בעינה עומדת ולמעשה מהווה את המסד לגזירת עונשו המחודש של הנאשם.

כיצד אם אמור לבוא לידי ביטוי כשלונם של הנאשם בהליך הטיפולי במסגרת צו המבחן שהושת עליו. פשיטא של דברים, לגביו אין חולק הוא, שאותה חריגה משמעותית מטה מהעונש אינה תקפה ואינה רלוונטית עוד. בכך אין סגי שכן כיצד על בית משפט להתייחס לכשלונם של הנאשם עתה שיש לגזור את עונשו במסגרת המתחמים המקוריים.

בהקשר לכך ולעצם הכשלון גופו, סבורני כי אין הדבר אמור להחמיר עם הנאשם בבחינת מי שלא ניצל את הזדמנות הפז שניתנה לו והפגין כפיות טובה כלפי היד שהושתה לו מצד בית המשפט ומצד הגורמים הטיפוליים. בצדק נטען ע"י ההגנה כי מדובר במי שניסה באופן אמיתי וכנה ואף התמיד תקופה ארוכה בהליך טיפולי אשר נחזה להיות מוצלח ביותר. הנאשם נמנע מהסתבכות בפלילים למעלה משנה וחצי כאשר בתקופה זו התנקה מסמים, שיתף פעולה בהליך הטיפולי, מצא עבודה ושינה את מקום מגוריו על מנת שלא להיכשל פעם נוספת ולמעוד חזרה לשימוש בסמים. עניינו של זה לא אמור להיות חמור מעניינו של מי שכלל לא ניסה לצאת "ממעגל שוטה" זה ומראש הרים ידיים.

ודוק, כשלון זה יש לבחון גם תחת הפריזמה של הסיכון הנשקף מן הנאשם להישנות התנהגות פורצת חוק בעתיד כשזה מוצא ביוטויו תחת שיקולי מניעה והרתעה. בהקשר לכך ההליך השיקומי אינו מטרה בפני עצמה אלא בסופם של דברים

מעבר לאינטרס האישי של הנאשם, זה פועל גם כחלק מהאינטרס של החברה שלא תסבול בעתיד מידו הרעה של הנאשם. כיום התרשמות שירות מבחן הינה מנאשם רצידיסט, נעדר כוחות ממשיים להליך גמילה במסגרת טיפולית סגורה במלים אחרות נאשם שכל אותם גורמי סיכון שהיו מאפייניו בעבר, תקפים אף כיום וביתר שאת.

הואיל ומלכתחילה בקביעת עונשו של הנאשם במרכזם של המתחמים כפי שצוטט לעיל (טרם החריגה מטה מהמתחמים בשל שיקולי שיקום) נלקחו בחשבון אותם גורמי סיכון הקיימים כיום הרי שהמשקל הנוסף שיינתן לכשלונו של הנאשם והסתבכותו פעם נוספת בעבירת רכוש לא יהיה משמעותי.

בענין אחרון זה, נטען ע"י ההגנה כי הרשעתו הנוספת של הנאשם בעבירת התפרצות אין בה כדי להשליך על עונשו בתיק הנוכחי שכן ממילא זה יתן את הדין על כך ע"י המותב שיגזרו את עונשו בבית המשפט השלום בירושלים. עמדה זו נכונה בהסתייגות אחת אשר מקורה בסעיף 16 (2) (ג) לפקודת המבחן אשר מנחה את בית המשפט עובר לגזירה המחודשת לקחת בחשבון בין היתר את חומרתה של העבירה הנוספת. בענייננו מדובר בעבירת התפרצות לבית מגורים, תוך שבירת תריסי חלון המטבח וגניבתם של תכשיטים וכסף רבים. המדובר בדפוס פעולה דומה לעבירות בהן הורשע הנאשם בתיק המקורי שבפניי. מה שהיה הוא שהיה ואין חדש תחת השמש. ויודגש כי נתון זה משקלו יהיה בשולי הדברים.

אשר לדרך אותה עבר הנאשם במהלך המבחן והתקופה מיום העמדתו במבחן ועד הפקעת המבחן הרי שבחינת נתונים אלו לא יהיה בהם כדי להחמיר עמו או להקל עמו. הדברים אמורים מתוך כך הנאשם עמד בתכנית באופן חיובי כחצי שנה (מחודש מאי עד חודש דצמבר 2016) שאז הפסיק להגיע לפגישות וניתק את הקשר עמו. מנגד, הנאשם כמעט ולא ביצע את שעות השל"צ שהושטו עליו שכן מהדיווח מיום 3.1.17 נלמד כי זה ביצע סה"כ 11 שעות מתוך ה 220 שהיה עליו לבצע. הנאשם טען כי ישנו בלבול בנוגע לשעות שביצע אולם מעבר לאמירה זו לא עלה בידיו לסתור את הדיווח של שירות המבחן.

ברי כי לו כשלונו של הנאשם בעמידה בצו המבחן היה מוצא ביטוי אך ורק בניתוק הקשר עם השירות והמנעות מביצוע שעות של"צ יש להניח ששירות המבחן היה מבקש את הארכת הצו כפי שאף הצהיר זאת במעמד הדיון. יש להניח שבית המשפט היה נעתר לבקשה שכזו. לדאבונו של הנאשם המדובר בקריסתו של ההליך הטיפולי מן היסוד אגב פגיעה פעם נוספת בבטחון הציבור ורכושו.

לא נעלמה מעיני בית המשפט העובדה כי שירות המבחן זיהה את ההדרדרות במצבו של הנאשם וביקש עריכתו של דיון מחודש בדחיפות. הנאשם התייצב בפני מותב זה ביום 31.1.17 שמע את את האופן שבו שירות המבחן מזהה את מצבו וכך גם עמדתה העקרונית של קצינת המבחן המאפשרת הארכת הצו. מוטב היה לו לנאשם שבמעמד זה יודה כי הוא זקוק לעזרה ויסתייע בגורמים השונים. חלף כך טען לחוסר התאמה בשעות, ציין כי סובל מהתקפים וכעבור שבועיים בלבד התפרץ לדירתה של המתלוננת כאמור בכתב האישום החדש.

הפקעת צו המבחן יש בה אף להביא להפעלתו המחודשת של המאסר המותנה שכן אותו הליך טיפולי הוא זה שהביא את בית המשפט לחדשו חלף הפעלתו. לצד האמור לעיל, עניינו של נאשם זה לא יהיה שונה מעניינם של נאשמים

אחרים המודים במעשים המיוחסים להם ונוטלים אחריות וכדרכו של מותב זה, מאסר מותנה יופעל מחציתו בחופף ומחציתו במצבטר.

סוף דבר, מכל המקובץ לעיל הנני לגזור מחדש על הנאשם העונשים הבאים:

- א. 25 חודשים מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 9.1.14 ועד ליום 23.11.14.
- ב. מורה על הפעלת המאסר המותנה בן 8 חודשים מת.פ 13177-12-12 כך שארבעה חודשים ממנו יהיו במצבטר לעונש המאסר האמור בסעיף א' לעיל וארבעה חודשים בחופף. סה"כ יהיה על הנאשם לרצות 29 חודשים מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו.
- ג. 5 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות רכוש מסוג עוון.
- ד. 10 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות רכוש מסוג פשע.
- ה. הפעלת ההתחייבות והפיצוי שנגזרו על הנאשם כאמור בסעיפים ד' ו- ה' לגזר הדין המקורי יוותרו בעינם כך גם אופן חלוקתם לתשלומים. יחד עם זאת, יהיה על הנאשם להתחיל לשלם תשלומים אלו החל מ 1.6.18 ולא כפי שנקבע בגזר הדין המקורי. ככל שהקנס והפיצוי צברו ריביות קנס ופיגורים הנני מורה על ביטולם.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי

ניתנה והודעה היום י"ד אייר תשע"ז, 10/05/2017 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט